

1 číslo stojí len 2 hal.

Ročník II.

V Uh. Skalici, dňa 20. augusta. 1904.

Číslo 34

„POKROK“ vychodí každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Tešák Uh. Skalica (Szakolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

==== Rusko-japonská válka na ďalekom východe. ====

Smrť špeľúna.

Rusi, uzavrení v Port-Arture japonskými obliehateľmi, sú nútení udržovať, nakoľko možno, tým horlivejšie spo-
jenie s vrchným veliteľom svojich vojsk na asijskom bojišti a s jeho hlavným stánom. Zdá sa, že telegrafovanie bez drô-
tu a poštovné holuby nestačia ku sprostredkovaniu tohoto spojenia. Siahla sa totiž ku výpomoci poslov a užívajú sa
k tejto úlohe, dľa starého zvyku, odsudencov k faškému trestu, ktorým sa sľubuje sloboda, vykonajú-li svoj nebezpečný
úkol tým, že dodajú depeše im sverené. Japonci ovšem sbystrujú ostražitosť k týmto válečným pomôckam a užívajú
k vysliedeniu takýchto poslov i válečných psov. Býva-li takýto posol chytený, je bez milosti trestom jeho smrť.

Naše vyobrazenie ukazuje, ako dochytila japonská stráž takéhoto ruského posla na skalnom pobreží blízko
Port-Arturu.

Kto rozširuje „Pokrok“?

Ludia, zle je, celá nitrianska stolica stone a plače, že už aj remeselníci, sedliaci, ba aj delníci sa osmeľujú čítať „Pokrok“. Páni slúžňovci behajú, páni notári sa trasú, že aj Slovák chce čítať, ba čo viac, už aj v Nitre dostali hlavy bôľ nad tým, že i my jestvujeme.

Úradný plátok hlavného župana Thuróczyho nás natoľko povýšil, že nám venuje celý úvodný článok. Jaké to vyznačenie! My sme sa o „Ellenór“ nikdy nestarali, nám na tom nezáležalo, akú mienku majú o nás v Nitre, keď nás ale už natoľko vyznačili, musíme sa aj my s vecou touto zaoberať.

Najsmiešnejšie je bedákanie pánov v Nitre nad tým, že sa „Pokrok“ medzi ľudom slovenským rozšíril, a dlhú letániu uverejňujú tých, ktorí „Pokrok“ hádam ešte ani nečítali. Pisateľ článku nám tam podáva mena, na ktoré poslal „Pokrok“ ani nechodil. Volajakého Jozefa Benkó a Martina Adamec, že vraj to sú najväčší rozširovatelia „Pokroku“. Na týchto pánov sme poslal ešte „Pokrok“ nezasielali, na odporúčanie ale nitrianskeho „Ellenóra“, pošleme im, bo to musia byť hodní ľudia, keď mu „Ellenór“ nadáva, my mu ďakujeme za to, že nás na nich upozornil.

Odporúča nám ďalej p. farára Sándorfiho, Rudroffa, a holičských kaplanov. Že by boli našimi horliteľmi, sme tiež neznali, a milo je nám, že ich chce pre našu vec získať.

Čo ho ale najviac bolí, je to, že do „Pokroku“ píše ľudia, ktorí, dľa jeho mienky, lepšie rozumia pluhu ako peru, dlabe ho to, že už aj sedliak a nadeník sa opovažuje písať. Očuj, sedliaku a nadeníku, ako sa ty to opovažuješ? kde si nabral smelosti tej, že sa pánom miešaš do remesla, ty pracuj a páni píš, ty plať a páni rozkazujú, vieš, to je tvoje právo.

Vidíte, ctení čitatelia, ako o vás tam v Nitre smýšľajú? Znepokojuje ich to, že sa začínate ozývať, čítať a vzdelávať, kdežto vy máte len jedno právo: sprostými byť, to sa na vás svedčí, vtedy budete hodnými ľuďmi.

Nám nadávajú do prehnanych, my vraj s našimi požiadavkami preháname („túľzók“). Zasmej sa svete týmto komediantom! My preháname! Čujete sedliaci, vy s vašimi požiadavkami prehánate, a páni z Nitry sú skromný ako fialka!

Vôbec či nám bolo sa hodno s týmito táranami zaoberať? Škoda papiera, proti hlúposti aj sami bohovia nadarmo bojujú. Len sme chceli našim čitateľom ukázať, ako o nich zamýšľajú páni z Nitry zo Senice, atď.

I z tohoto vidno, že „Pokrok“ zastáva vec pravdivú, že ľudom oči otvára, že je to časopis, v ktorom i ten najjednoduchší človek môže vyliť žiale svoje, a preto rozširuje „Pokrok“, do ktorého píše ubiedení remeselníci, opluvaní sedliaci a otrhaní nadeníci, nepíšu ale páni z Nitry a zo Senice atď. Každý, kto nám zašle 20 nových predplatiteľov, dostane za odmenu jednu krásnu knižočku.

R.

Noviny z blízka i z ďaleka (Dopisy).

— **Prešporok.** V nedeľu sme mali krásny výlet do Lamača. Bolo nás asi 50. — Ľud lamačský nás pohostinne privítal a ochotne počúval naše poučovanie. Je to ľud rozumný; len tie naše časopisy mu chýbia. Nuž ale i to sa dá. Sľúbili i nám, že budú usilovne čítať a potom i to, že hasiči si premenia nemecké velenie na slovenské. Teda lamačskí hasiči budú mať slovenské velenie. Za to im nazdar!

4. usporiadame nový výlet do Lamača; budú tam hody, sľubuje sa teda i dobrá zábava. Pôjdeme popoludní o 1/2 s vlakom, (20 hal.). Potom 21. augusta v nedeľu spravíme výlet do

Dúbravky, aby sme poučili našich dúbravčanov, že i lamačania sú kresťania a Slováci a že je nie pekná vec ich susedom Panenkou Mariou pohrdáť. Pôjdeme ta o 5. popoludní a sijdeme sa na Zuckermanli pri plovárni.

V minulom čísle „Pokroku“, jeden kresťanský socialist nás špatne opísal. Nuž, čo sa toho nášho výletu týče, nebolo to schválne, že sa tu usporiadal, keď oni vydržovali zábavu. I mrzelo nás to, nuž ale sme sa neskoro dozvedeli o tej zábave, tedy keď výlet bol už dávno uzavretý. Postarame sa, aby sa to viacej už nestalo. Čo sa týče tej otázky, že my do katolíckeho delničského spolku vstúpit nechceme, nuž na to odpovedám: o tom sa práve disputujeme, či to máme spraviť lebo nie. Ze sa to dosiaľ nestalo, tomu nemie sú vina tie „lepšie kabáty“, ktoré my máme; ba práve tá okolnosť, že ten katolícky spolok je v ruke istých vyšších pánov a Boh vie, či by sme sa mi mohli tam tak slobodne hýbať, jako to v jednom našinskom spolku môžeme robiť. *Pozorovateľ.*

— **V Luhačovicach** minulý týždeň bolo „salve“ k obveseleniu chorých. Muzikanti pred „kur salonom“ zanútili rezký pochod a za nimi pár koní v pekne ovenčenom voze tiahlo štyroch na maskaru preoblečených chlapcov ako „mládenčov“ i vo sviatočnom pestrom rúchu oblečených dievčat ako „družičky“ a medzi nimi ležal ovenčený baran. Viezli ho pred Kocianov hostinec asi 10 min. od Slanice vzdialenú lúčku. Títo sprevádzali barana ako ženička, avšak nie k neveste na svadbu, lež — k zapchnutiu, na smrť. Bäránček akoby to bol cítil, že toto oslávenie životom zaplatí, pozeral na ľud zavhlými, mžukajúcimi očami, jako kocúr, keď sa díva do mesiaca. Kde-tu i smutno zameeknul. Divákov ku tejto smutnohre sišlo sa mnoho. Každý bežal, div si podošvy nepodrážal. Jakmile prišlo sa na lúčku, baranovi vyslovil sa ortel smrti, zabil, odral a nad uhlie na rožňu napchnul a piekol sa. Zatiaľ „kúpelníci“ začali „skáčať“, ako deti. Ach, ľudia dobrí! to vám tu bolo živo, hovorno. U stolov i po trávniku sedeli páni i nepáni a mnoho vyfintných paničiek, až sa mne kolečká pred očami robily. Hudba hrala tak sladko, dámy sa usmievaly tak milo, zvlášte tie slobodné a švarné; pánovia hovoriť tak zaujímavovo a vzdelane, zvlášte tí starí mládenčí, no a kňazičkovia vo všemožných „civiloch“ prechádzali sa tu ako Jupiteri, sloziac ich božstvo a v in kognito po zemi, tu však po lúke, čínenie — mrvenie ľudu pozorovali a sem tam špiľiacimi očami do pamäti, ako do noteska, si všetko zapisovali, aby príležitostne s kazateľne na oči im to vyhodili. Ja som sa schovávala za stĺp budy a zas ich s očami sprevádzala a ukradomky mok kráľa „Jačmiuka“ zapíjala. Veď to pivko bolo i dobré, zvlášte to znovu naražené, že som vám bola jako v nebi, okrem toho, že som sa bála p. doktora, aby mňa nevidel, ako proti jeho zakazu, dušičku plzeňským si ovlažujem. Bol by to pri visite „rámus“. Čas ubíhal, jako voda. Naraz čujem krik-škrek, smiech, ruky v povetří sa mihajú, hádžu; mnohí hlavu si chránia, lebo dačo s nej odškrabujú, tam zas pár ich uteká, prenasledujú sa. Čo sa ztrhlo? No — vojna povstala. Veru: stála bitka, stála, ako za Štefana kráľa. Váľčilo sa tu bez pušného prachu, jedinou zbraňou boli „vlky“ z istej rastliny podtrhané pichláče, ktoré na rúcho sa lepily, ako svrab na židáka, a obzvláste do vlasov, fúzov, brád silne sa zakutrávaly. Tak lacným koriandolom, kúpeľskí hostia robili si regráciu, či kočkovanie. Obzvláste p. riaditeľa kúpeľov, dr. Veselého, dámy obskočily, ako osy sladkú hrušku — hniličku. I kňazičkov napadly, tak že nútení boli sa brániť, alebo utekať, ako za cisára Nerona, v čase prenasledovania kresťanov. Len jeden, iste Uhor, s malým lacným fokošom (valaškou) víťazne bojoval.

Ach radosť, ach radosť,
pekná to kvetina,
len škoda, preškoda,
že korieňov nemá.

To som i ja okúsila. Zrazu prejde mi chrptom chlad a ostanem smutnou medzi veselými. Hja, ako choravá a k tomu — ženská. Preto rýchlo som zanechala kruh veselých „kúpeľníkov“. Zašla som si hodne ďaleko do lesa k jednomu potôčku, kde olšie a vrbovie bolo najhustšie. Sadla si na starý perez a podoprela čelo o dľaň. Stromovie nad mnou šeptalo, potôček bublal svoj starý, zádumčivý spev a dookola tráva voňala smutnou vôňou podzimnou.

s nej sem-tam na mňa pozerala nepatrné kvietko úsmevom rmútnym, jako choravé dietko. V celom háji nikde živého hlásku a zapisknul-li dakde vtáčik, bolo to jako výkrik tesknosti a žalu. Zdalo sa mi, že srdce v prsiach, ba celé telo, jakosi žižňou mi sečne a zomiera. Cítila som bolásť zúfalú! S radosťou bola by som skočila do toho potôčka, abych vnútornú bolásť uhasila — keď by som nebola kresťankou spravodlivou dľa starej viery. Vytiahla som rúženec a pozerala hore, myseľ letela k nebu, letela s tým bielym mračienkom, ktoré sa vznášalo po nebe, ako štíhlá panna v bielom, volnom, secessiovom rúchu. Oblak ten bral na seba vždy viac a viac podobu ľudskú, podobu skutočnej panny, tuším kráľovnej nebies, ako by hovorila: Anička — nezúfaj, vytrvaj a zvíťazíš. Tieto slová mňa potešily. Vstala, zabojiac okolo Kociana, kde práve sekali barana a porcie verejnou licitáciou od 15 až po 30 kr. predávali, šla som domov, toto napísala a potom ľahla si na diván a dlho, dlho, jako omámená odpočívala. *Anička Kozruhorvejch.*

— **Z Pezinka** telegrafovalo sa nám, že tam nebe dňa 15. t. m. o 7. hod. večer, pol druhej minúty „sopilo“. To je všetok dažď už od dvoch mesiacov. Bieda už teraz ľudu hrtáň stiska. Do jara ho i zadržá, ak pánbožko na suchotiny zomierajúcim pľodinám statočnú dôsu „kokainu“ v podobe výdatného dažďa nestriekne.

— **V Búr sv. Mikuláši.** 16. augusta bol veľký požiar. 15 hospodárom padlo v obeť mnoho stodôl, maštal s úrodou, senom, drevom na paliva i potesaným a niektoré hospodárske stroje. Stavby drevené shorely až do gruntu. Pri veľkom vetri nedalo sa nič robiť, kam dul tam zničil všetko. Ani hasiči sa nedalo pre nedostatok vody. Bieda je veľká, niektorí prišli o všetko. Poistení boli len tí, čo majú sroty, teda ktorí boli nutení. Ostatní ani jeden. Dokedy ešte budú naši roľníci váhať a nechajú na verim Boha svoj majetok? A teraz, keď je tak sucho, keď nenie vody, keď i tak málo sa urodilo všetkého a drahota každým dňom stúpa, dvojnásobne by mali bediť na to, aby mal jeden každý poistený svoj majetok. Ešte šťastie, že statok bol na paši, lebo i ten bol by tam uhnul, len jednomu v ohni uhynulo tela. Škoda to na 20 tisíc zl., príčina ohňa je neznáma. Oheň vypuknul u Antoša Drinky. To bolo u stodôl v Smuhe, ako to u nás menujú.

Ešte sme si ani nepoliehali večer toho istého dňa, asi o 10. hodine zase počujeme krik, že horí! Vypuknul oheň opäť v Búr Petri a shorela jednomu chudobnému stodola. Ej, ej! málo je opatrnosti medzi ľuďmi! Keď čítame v novinách, tam horelo, tam toľko škody porobil požiar, prečo si nestrážime lepšie naše ohňu podliehajúce staviská? Prečo nemá každý na pohotovú trečav vody a všetko čo napochytre je treba? Prečo v také sucha nekoluje i trojnásobná varta? A konečne prečo vôbec pri stodolách, maštaloch, menovite po žúach smie sa fajčiť? Nechcem týmto podozrievať, že by snád tento požiar z fajky bol pošiel, ale zkušenosť nás učí, že podobná neopatrnosť už mnohého priviedla na vniroč, pri čom ešte kolki nevinne trpia! Fajčenie pri stodolách malo by sa prísne zakázať a kto by prestúpil prikaz, nech sa citlivo tresce. Ja neviem, že naši ľudia nenahliadajú toho potrebu a jedajú priam ako decká. Sám od seba aby dačo užitočného nahliadol, nedaj Bože! nútiť sa musí ku všetkému. A kto to obanuje, keď je už nešťastie staté? On a ešte mnohí iní, ktorí nevinne trpia za darebáka. Majte už raz rozum!

— **Zo Stráže.** V poslednom dopise zo Stráže bolo uverejnené, že mnoho ľudí uteká od nás do Ameriky. Drahí bratia! Čože a kde je tá hlavná chyba tohoto vyvandrovania? Ja myslím, ba som presvedčený, že hlavná chyba je tá, že sme sami v sebe moc tráfajúci, k tomu vysokomyseľní a pri tom všetkom málo alebo nič vzdelaní a potom i to, že sme nespoleční, nesjednotení a jeden proti druhému neláskaví! A odkiaľ pochádza táto choroba našej neuvedomelosti? Odtiaľ, že málo alebo nič nečítame, hmotne i mravne sa nevzdelávame a preto zostávame a za krajanmi za more utekáme! A veru tomuto by sme mohli veľmi ľahko vyhnúť, keď sa budeme viacej zaoberať čítaním, veď máme časopisov našich dost, máme „Pokrok“, „Slov. Týždenník“, „Hospodársky Obzor“ atď. Tu sa však mnohý pozastaví a povie: „Hja,

kdeže ja vezmem toľko peňazi na noviny! Kde?! Nepotrebuješ peniaze, choď len do „Kat. Kruhu“, nechaj sa zapísať za člena, toto ťa mnoho nestojí a tam potom uieľen tieťe, ale ešte mnohé iné noviny môžuš čítať a jestli snáď nevieš čítať, z toho si nerob nič, sú tam ľudia, ktorí vďačne prečítajú a poučia ťa o všetkom. Drahí bratia! Nerozvažujte dlho a pristupujte za členov do „Kat. Kruhu“, kde máte veru zaiste dobrý prostriedok sa aspoň čiastočne vzdelávať a keď toto posledné budeme mať, nebudeme musieť utekať do Ameriky, ale tu si budeme hľadať vydobíť naše právo, ktoré nám patri.

Člen Kruhu.

— **Z Dojča.** Veľmi milo a prívětivo padne cudziemu človekovi, keď do dajakéj dedinky zabľúdi, a na uliciach sa pohrávajúca drobtina, veselým hlaskom pozdravuje prichádzajúceho „Pochváľen Pán Ježiš Kristus,“ alebo „Dobré ráno.“ Hneď pozná, že výchova v rodine a v škole sa na dobrom stupni nachodí a keď aj doktoré štebotivé dečko doloží: „Dajte mi krajciar“ — nemôže mu to nikto mať za zlé, bo ono to len v detskej nevinnosti preriekne, bez toho, že by bolo dotieravé, a milerád siahne cestovateľ do vauku a podá krajciar, za čo býva pekná „packa“ odmenou a s „Pánom Bohom!“ cestovné.

Takto vychované dieťky som našiel v Dojči. Od prvej chalupe počínajúc, až po kostol, skoro všetky dieťky nezapomenuli ma pozdraviť. V prvom rade ďakujem rodičom a učiteľom za vstúpenie úcty do útyľch srdečiek, a len potom veselým dušičkám.

Ale má to i svoj háčik. Jedno 4-ročné dievčatko tiež dodalo prostosrdečne: „Dajte mi krajciar!“ Ja siahol do vauku a teraz sa medzi nami nasledujúci rozhovor rozpriadol: „A čo si kúpiš za ten krajciar?“ — „No, cukrové.“ — „A kdeže?“ — „Hen tam u žida.“ — „A prečo nie ve spolku?“ — Dieťa sa odmlčalo, a po chvíľi rieklo: „Tam mamička nechodia.“ — „A prečo nie?“ — „U žida dajú viac.“ — „Ale čo by dali.“ — „Ale áno, tam dajú prídavok.“ Dalej som sa nepýtal. Teda skrz prídavok chodia mnohé ženičky k židovi; no, myslím, že i ten dobre zaplatiť musia. Žid vie, ako vábiť ľud!

— **Z Čáčova.** Medzi Dojčom a Čáčovom som dohonil jedného tuckajúceho sa muža, a skoro by som bol myslel, že je podnapitý. Ale keď sme sa pozdravili, zbadal som, že mu dačo iného chýba. „Ste nemocný?“ pýtal som sa. „Oj, nie“ — odvetil, — „ale som slabý.“ — „A kam idete?“ — „Do Čáčova s pismom.“ — „A odkiaľže?“ — „Zo Stepanova.“

Bolo priam poludnie. Pomodliac sa, dal sa mi chudák žalovať, že je chudobný košíkar, žena išla klásky sbierať, on hneď ráno šiel na prútiky, a keď domov prišiel, chcel pre seba a svoje stvoro dieťok dajaké raňajky variť, a v tom prišiel obecný sluha a zavolať ho k pánu notáriusovi. Tento mu podal list, aby vraj hneď išiel sním do Dojča k notáriusovi, a s druhým do Čáčova. „Ja som mu hovoril, že ešte som neraňajkoval, ale pán notárius hovoril, aby som varil, až sa vrátim; aby som sa vraj ponáhlal, a tak idem o hľade.“ — „A čo dostanete za to posolstvo?“ opýtal som sa. — „Nič, veď to je obecné.“ — Za chvíľku dodal: „A to musím vždy len ja ísť; sedliak nemá času, a tak vždy len ja, a zadarmo.“

Zadarmo, a o hľade, a vždy len on. — Potrebuje toto ešte obširnejší opis? — Na obecnú povinnosť, myslím, má sa ísť po poriadku, dľa domového čísla, a nie vždy chudák, ktorý nemá ničoho. A keď už to vykonáva, a častejšie, to mu veru patri dajaká mzda, to každý uznať musí, a aj pán notárius by to mal uznať. A keď by to len bolo „úradné“, ale veď ten človek mal i privátny list, ženskou rukou písaný: no, za tento by mal už voľačo dostať, keď nie viac, aspoň 5 krajciarov, — o ktorých i tak bol poštovný erár ukrátený, — aby si aspoň chleba kúpil na cestu, keď sa už žaloval, že ešte neraňajkoval.

Stepanov nie je tak chudobná obec, aby nemohla poslať platiť, a keď áno, teda po poriadku, a nie vždy len chudáka.

Strýčko na cestách.

— **Zo Senice.** Kto idete do Senice na vlak, a máte ešte chvíľu čakať, prineste si so sebou i dajakú stoličku, — ak si chcete sadnúť; bo v čakárni najdete na laviciach rozvalených

železničných robotníkov a tam si vyspávajú. Keď daktorý nespí, tak leží a fajčí. Cestovateľ, keďby fajčil, toho hneď upozornia na tabuľu: „Zákaz fajčiť,“ — oni ale môžu, a stáť, miesto dať? Ani za nič. Prichodiaci musia buď stáť, alebo keď sú ustáti, môžu si na schodek, na zem, alebo vonku na kriekopu sadnúť a čakať.

Pre koho je čakáreň? Pre cestovateľov, či pre odpočívajúci robotníkov?

Kto ale s vlakom dojdeš, a chceš si údy pretiahnuť, to jest nie na dostavniku, ale pešo do mestečka ísť, prichystaj si dobrý obušk, bo ani sa nenazdáš, a už ti vybennú z lesíka 2—3 „dámy“ a obklopia ťa, volajúca a fabajúca ťa na milostné dostaveničko pod zelené. Keď si sám, máš sa čo ohánať, aby si zle nepochodil.

A niet tam „oka osobnej istoty“? — Dost, ale len „panslávov“ vyhľadávať a počestných ľudí osočovať, ale „pliahy“ cestovateľov lapať, na to nie.

Drobné zprávy.

— Členom sv. Vincentského spolku a „Kat. Kruhu“. Ponevác miestnosti skrze stavbu nie sú súde na shromaždenie, žiadajú sa pp. členovia, aby svoje poplatky odovzdali pánu pokladníkovi Pinkalskému v jeho dome, členovia sa shromažďujú u p. Gajdáča, kde je cez leto miestnosť „Kat. Kruhu“.

— **Pozor na deti!** 10. t. m., práve v deň sv. Vavrinca utopil sa pri kúpaní 15 ročný chlapec zo Stráže.

— **Približuje sa čas šaštínskej processie** do Marie-Tálu, na ktorej aj strážiania účasť berú; žiaduce by bolo, keby pán veľk. prepošť túto píť zredigoval; je to k pohoršeni, keď modleník, premožený trúnkom, horeznačky padá a mládeži veru zaiste špatný príklad ukazuje! Dúfame, že na miesto tohto bude ustanovený iný.

— **Veľký požiar zúril v Račisdorfe.** Práve počas služieb božích chytilo sa panské rúbanisko, ktoré, ponevác bol veľký vietor, veľmi rýchle horelo, tak že len s veľkými ťažkosťami podarilo sa oheň usúsiť.

— **Skallickí remeselníci** usporiadajú v nedeľu, dňa 28. augusta 1904 v mestskom hájku **Letnú zábavu** spojenú s koncertom a tancom. Začiatok koncertu o pol 5. hodine popoludni. Vstupné: za osobu 60 halierov, rodinný listok 2 koruny. Hudbu prevedie chválne známa kapella pána Šebestiána Wernera. V páde nepriaznivého počasia odľýva sa zábava v mestskom hostinci. Prajeme mnoho zdraru!

— **Slovenská vzdelávajúca Beseda** vo Viedni, VI., Schmalzhofgasse 10, usporiada v nedeľu, dňa 28. augusta 1904, v spolkovéj miestnosti, VI., Schmalzhofgasse 10, svoju **II. Zakladajúcu Slávnosť**, spojenú so Zahradnou Slávnosťou, ku ktorej vás úctive povoláva Správa: Program: Slávnosťnú reč drží súdr. S. Facuna. Koncert obľúbenej delnickej kapelly. Tamburice juho slovensk. vzdel. spolku „Sloga.“ Zábavná kolkáreň, pri ktorej za zvolenie najviac kolkov odmena udelená bude: I. 5 kor., II. 2 kor., III. 1 kor. Humoristické prednášky od jednotlivých členov spolku, a od výtečného komikera dr. Emána (súdr. J. Kudrlička, člen dram. odboru spolku „Svornosť“) prednesené. Zartovná pošta a bazár. Začiatok o 4. hod. popoludni. Po vyčerpaní programu: Tanečná zábava. Vstupné v predpredaji 50 h., pri pokladne 70 hal.

Môže sa prenajať dom, pozostávajúci z 2 izieb, 1 kuchyne a všetkými príslušnosťami. Bližšie zprávy možno obdržať v Dubovej ulici č. 366.

Predám dom, v Kiripolci pri Malackách. Dom pozostáva z 3 izieb a kuchyne. Najlepšie by sa hodil pre obchodníka. Pri dome je tiež i pekná zahrada, cena domu 2400 korún. Kto by mienil si dom kúpiť, nech sa obráti na *Gustava Lukáča*, majiteľa domu v Sološnici pri Malackách, alebo u jeho zastavateľa advokáta *Emila Revéza* v Malackách.

Kto chce mať umelé hnojivá za lacnú cenu, nech sa obráti na nižie podpísaného, ktorý prijíma príhlasy na spoločnú objednávku celého vagona od firmy Schram. Kto chceš, hlás sa čím skorej, lebo na opozdené príhlasy sa zreteľ brať nebude. Smolinskó dňa 15. augusta 1904. Andrej Petráš, obchodník.

Kto chce striekať vinohrady, nech sa vypožičia za 30 kr. denne striekačku u **Rud. Detonyho** v Skalici.

Pozvanie

do III. riadneho valného shromaždenia „Petrovesko - letničského gazdovsko - potravného spolku“, ktoré sa dňa 4. septembra 1904., o 4 hod. popoludni v Petrovejvsí, v miestnosti „Kat. čítacieho kruhu“ vydržiavať bude.

Predmety:

1. Zpráva riaditeľstva.
2. Predloženie záverečných účtov a súvahy.
3. Zpráva dozorného výboru.
4. Udelenie oslobodenia (absolutorium) riaditeľstvu a dozornému výboru.
5. Ustanovenie, jako má byť rozdelený čistý zisk.
6. Volba riaditeľstva.
7. Volba dozorného výboru.
8. Voľné návrhy, ktoré však aspoň 3 dňami vopred riaditeľstvu písomne oznámené byť majú.

Záverečné účty budú v obchodnej miestnosti spolku od 26. augusta do 4. septembra k verejnému nahliadnutiu vyložené.

V Petrovejvsí, dňa 7. augusta 1904.

Riaditeľstvo.

Pozvanie

do II. riadneho shromaždenia „Unínskeho gazdovsko-potravného spolku“, ktoré sa dňa 28. augusta 1904, popoludni o 3 hodinách v miestnostiach spolkových vydržiavať bude.

Predmety:

1. Zpráva riaditeľstva.
2. Predloženie záverečných účtov a súvahy.
3. Zpráva dozorného výboru.
4. Udelenie (absolutoriuma) oslobodenia riaditeľstvu a dozornému výboru.
5. Rozdelenie čistého zisku.
6. Volba dozorného výboru.
7. Voľné návrhy.

Záverečné účty sú cez 8 dní od 20. augusta b. r. v miestnosti spolkovéj k verejnému nahliadnutiu vystavené.

Návrhy sa musia 24 hodinami vopred riaditeľstvu písomne oznámiť.

V Unine, dňa 17. augusta 1904.

Riaditeľstvo.

Pozvanie

do II. riadneho shromaždenia „Radimovského gazdovsko-potravného spolku“, ktoré sa dňa 28. augusta 1904, o 6. hodine odopoludnia v miestnostiach spolkových vydržiavať bude.

Predmety:

1. Zpráva riaditeľstva.
2. Predloženie záverečných účtov a súvahy.
3. Zpráva dozorného výboru.
4. Udelenie oslobodenia (absolutoriuma) riaditeľstvu a dozornému výboru.
5. Rozdelenie čistého zisku.
6. Volba dozorného výboru.
7. Voľné návrhy.

Záverečné účty sú cez 8 dní od 20. augusta b. r. v miestnosti spolkovéj ku verejnému nahliadnutiu vystavené.

Návrhy sa musia 24 hodinami vopred riaditeľstvu písomne oznámiť.

V Radimove, dňa 17. augusta 1904.

Riaditeľstvo.

LISTÁREŇ.

Včera tento chrúst k nám priletel:

Od nás. — Veľactený p. redaktor! neľutujte vo vašich novinách vymalovať, ako náš hlásnik minulý týždeň na zvony „šturmoval“ a ohňa ani nebolo, lež od Trnavy štyria páni šli a tí vo svätej zlosti kričali na spolok sv. Vojtecha až prach sa dvihal, ako by za humnami u nás horelo. Mňa ale nakreslite pred vežu, ako sa smejem a dlhý nos robím. I päť zlatých mi pošlite za tento obraz — lebo to zasľúži; u nás v obci budú sa tomu smiať! — Ináč ja som chudobný stolár, okrem toho, že pre nezákonnú ideu p. Durkaiho, ktorá vraj dňa 30. t. m. pri ohromnej prítomnosti Slovákov bude pochovaná, robím truhlu, iného výrobku nemám. S týmto ostávam váš: *Džugel*.

Odpověď: Ako honorár pýtajte si od ministra obchodu, späť tých päť kr., ktoré ste na list vydal. S robením banknotiek sa nezapodievame. Na pohrab pridite, i celá vaša osada. Pohrabnú pieseň a iné obrady správa spolku sa už oviči. Teda pridite!

„Postavme se v řady,
čiňme pevné hrady
proti šípům ostrým,
nepřátelské zrady!“ (Jur. Rajecský).

Vzorky zdarma!

Firma křesťanská!

Lodenové sukne,
polovlnené rôznych ba-
riev, 1 kus 65—70 kr.
100 kusov 60—65 zl.,
detské sukienky 20 kr.
dobierkou zasiela:

I. Česká výr. a vývoz sukni lodenových

Adolfa Jelinka

v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)

Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem späť a peniaze vrátim!!

Každá nespokojnosť vylúčená!!

Mydlo „Palacký“je nejlepší český vý-
robek.**Práca ľabká**
účinnok prekvapujúci!

Prádlo biele ako sneh!

Ján Vilímek,továreň na mydla v LIPNÍKU.
nad Bečvou. (Morava).**Fiume-Amerika.**

„Uhor.-americká paroplavba“.

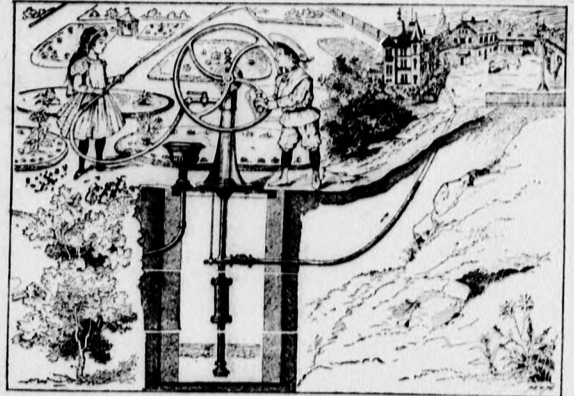
Z Fiume do New-Yorku najbližšie pohnú sa nasledujúce parolode: 1. sept. „PANNONIA“, a 6. sept. „ULTONIA“. Cena šifkarty s celým zaopatrením a vo Fiume dva dni zdarma ubytovaním a strovou za dospelú osobu 120 K., a za deti od 1-12 ročné 60 K.

Cestovatelia, ktorí cez Fiume do Ameriky pocestujú, majú právo kúpiť si za polovičnú cenu železničné karty III triedy bárs na ktorejkoľvek stanici kráľ. uhor. čiare keď aspoň 10 osôb spolu cestuje a keď sa šifkartou našou a pasom vykázať môžu. — Bezplatné vysvetlenie a predplaty prijíma z poverenia „ADRIE“, uh. kr. účasť. paroplavebnej spoločnosti.

JOZEF PELLER
Pozsony, Stefánia út 16. szám.**VODOVODY**

samečinné i pomocou strojov

pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
a zariaďujeTováreň na
vodovody a
pumpy**JAN VÍTEZ** v Přeřově (Morava).

CENY MIERNE.

Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.

Každá sporivá gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM == SO SOKOLOM

Docieľi tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy.

TOVÁRNE:

v Kolíne a Prosejove, Morava

Ochřanná známka
Založeno r. 1718.**Mariacelské žalu-
dečné kvapky**

jediné pravé z lékárne:

G. Schopfa

„K Milostivej Matke“ vo fľaškách 50 a 90 halierových. Práve len vo fľaškách, zapakovaných v zeleno-bielych práhovaných skatulkách a opatrených ochrannou známkou »Milostivou Matkou« z Mariazell. K dostaniu vo všetkých lekárňach; kde nie — zrovna ich žiadat.

Neviete ešte?

Najlepšie náboženské noviny sú:

Posol Svätého Antona.

Vychodia mesačne raz na 16. stranách s krásnymi obrazmi. Predplatné na rok 2 kor., na pol roka 1 kor. Študentom a podučiteľom na rok 1 kor. 20 hal. Čísła na ukážku dostanete zdarma. Hláste sa o ne takto:

Posol Svätého Antona,
Budapest, VIII. Szentkirályi-u. 28.**Práve vyšiel**III. sošit „Z päť
dielov sveta“Cena 20 h. Dostať:
u J. Teslika v Uh.
Skalici.**Sviečky**všetkých druhov, ako
kostolné voskové a polo-
voskové, stolné, stearinové
i parafinové, ďalej**mydlá**ku praniu a voňavé
(toilettné), všetkyv najlepšej jakosti dodáva
najľavnejšiePrvá Kráľovohradecká cis.
kráľ. dvornia továreň
na sviečky, mydlá a voňavky.**J. Pilnáček,**
Hradec Králové, Kráľ. České.
Založeno roku 1816.

Solídna česká křesťanská firma.

Gentilky i vzorky zadarmo a franko!